

særligt behov for boliger i almennyttigt byggeri. Bestemmelsen må bl. a. ses i forbindelse med gennemførelse af en social boligsikringsordning, hvorved mindrebemidlethedsbegrebet som betingelse for boligstøtte forudsættes afløst af mere smidige indtægtskriterier. Fortrinsretten til ledige lejligheder vil også fremtidig bero på sociale kriterier. Med hensyn til fortrinsret for familier og enlige med børn forudsættes — i lighed med de krav, der efter de gældende regler stilles i forbindelse med ydelse af statsstøtte — fastsat, at mindst $\frac{1}{3}$ af de lejligheder i en afdeling, der er egnet hertil, ved ledighed fortrinsvis skal stilles til rådighed for familier eller enlige med 3 eller flere børn. Vedrørende fortrinsret for andre særlige befolkningsgrupper er der tænkt på folke- og invalidepensionister m. v., jfr. l. 65, § 11, stk. 3, og udsanerede, jfr. l. 65, § 58. Bemyndigelsen til at fastsætte nærmere regler om, til hvem ledige lejligheder skal kunne udlejes, vil tillige kunne anvendes til at søge øget bevægeligheden inden for det almennyttige byggeris boligmasse, bl. a. ved at pålægge kommunerne at lade ledige lejligheder i de almennyttige byggerier være til rådighed for lejlighedsøgende fra andre kommuner på lige fod med kommunens egne borgere, jfr. princippet i l. 65, § 55, stk. 1.

Ligeledes foreslås de regler, der sikrer et rimeligt forhold mellem lejlighedsstørrelsen og husstandens størrelse og sammensætning ved indflytningen, opretholdt.

Ud over disse betingelser har det hidtil været et ufravigeligt krav, at ledige lejligheder fortrinsvis skulle besættes med mindrebemidlede husstande. Grænsen for mindrebemidlede ændres ifølge l. 65 § 117 efter reguleringspristallet og kan endvidere reguleres i forhold til ændringer i tjenestemandslønninger efter lønningslovens § 88. Grænsen er fra 1. juli 1966 en skattepligtig husstandsindkomst på 24.755 kr. med tillæg af 1.615 kr. pr. barn i husstanden.

Som ovenfor nævnt foreslås denne grænse ændret i forbindelse med indførelse af en social boligsikringsordning. Hovedreglen er efter forslaget, at husstande, der kan opnå boligsikring i lejligheden, får fortrinsret. Herved vil man i højere grad end hidtil ved besættelse af ledige lejligheder i socialt byggeri kunne tage hensyn til forholdet mellem lejlighedens pris og den boligsøgendes økonomiske forhold. Reglen foreslås dog suppleret med en indtægtsgrænse, der lægges fast nogenlunde på det nuværende niveau, men således at grænsen knyttes til boligtagerens huslejerelationstal, som skal anvendes i boligsikringsordningen. Grænsen foreslås fast-

sat til et huslejerelationstal på 25. Da dette tal for husstande uden børn beregnes ved at dele husstandsindkomsten med 1.000, er husstandsindkomstgrænsen således 25.000 kr. eller 245 kr. højere end den gældende mindrebemidlethedsgrænse. For en husstand med børn fremkommer huslejerelationstallet ved inden husstandsindkomstens deling med 1.000 at fradrage 1.000 kr. for hvert barn. Det ved delingen med 1.000 fremkomne tal ned sættes med 1 for hvert barn. Huslejerelationstallet 25 svarer således for en familie med 2 børn til en husstandsindkomst på 29.000 kr. Den gældende mindrebemidlethedsgrænse for en sådan familie udgør 27.985 kr.

Der foreslås endvidere, jfr. bestemmelsens stk. 4, — som i gældende lov — åbnet adgang for boligministeren til med samtykke af folketingets boligudvalg at ændre grænsen, når forholdene taler herfor.

For at imødekomme et ønske om at skabe øgede muligheder for bytning af lejligheder og oprykning inden for det almennyttige byggeri, således at beboere får bedre muligheder for at flytte til lejligheder, der i højere grad end deres nuværende bolig passer til det nuværende behov, foreslås det, at de nævnte økonomiske betingelser ikke skal gælde for husstande, der i forvejen har bolig i selskabet. Sådanne boligtageres økonomiske forhold vil efter forslaget ikke fremtidig være til hinder for, at de kan komme i betragtning ved besættelse af en ledig lejlighed, hvis de opfylder de øvrige betingelser herfor. Beboerne i andelsboligselskaber vil herved i højere grad kunne benytte deres vægtsmæssige oprykningret.

Bestemmelserne i stk. 2 og 3 svarer til l. 65, § 105, med den ændring, at mindstbemidlethedsbegrebet i forbindelse med overgang til den sociale boligsikringsordning foreslås erstattet af et konkret skøn over et socialt behov for at opnå en lejlighed af den pågældende art.

Til § 110.

Bestemmelserne svarer til l. 65, § 106, med den ændring, at mindstbemidlethedsbegrebet er erstattet af en bestemmelse om, at det særlige tilskud aftrappes, når huslejerelationstallet, jfr. om dette begreb bemærkningerne til § 109, overstiger 15. Det må i denne forbindelse erindres, at boligsikringsordningen forudsættes i almindelighed at ville give mulighed for tilskud, efter at det særlige mindstbemidletheds tilskud er ophørt. Når indtægtsgrænsen således overstiges, skal lejen forhøjes med $\frac{1}{4}$ af forskellen.

I stedet for den hidtidige ordning, hvor selskabernes merleje i kraft af denne bestemmelse indgår